

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BISTRITA NĂȘĂUD
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
 Dosar nr. /112/2008

SENTINȚĂ CIVILĂ NR. 921/CA/2008

Ședința publică din data de 31 Octombrie 2008

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE : -

GREFIER : -

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile formulată de reclamanta SC. SA împotriva pârâților DGFP BN, DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE ARAD, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică lipsesc părțile.

S-a făcut referatul cauzei după care :

Dezbaterea cauzei a avut loc în ședința publică din 17 octombrie 2008, concluziile și susținerile părților prezente fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând constată că :

Prin plângerea înregistrată la acest tribunal – Secția comercială , de contencios administrativ și fiscal, sub numărul de mai sus, petenta SC. Bistrița a solicitat anularea Deciziei nr. 45/20.05.2008 emisă de DGFP BN și prin care i s-a respins ca neîntemeiată contestația împotriva măsurilor stabilite de reprezentanții Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale Arad care, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. 76/22.01.2008 i-au stabilit în sarcină, în calitate de principal obligat, suma totală de lei reprezentând drepturi vamale și accesorii aferente, ca urmare a neîncheierii unei operațiuni de tranzit pentru un autoturism Ford Puma.

S-a arătat în motivarea plângerii că la data de 15.04.2006, reclamanta SC.

SA Bistrița a întocmit, în calitate de comisionar vamal, declarația vamală de tranzit MRN 06ROAR9600N0102912 pentru un autoturism marca Ford, Tip Puma, expeditor fiind (Germania) , iar destinatar fiind persoane fizice

Termenul acordat de autoritate vamală pentru finalizarea acestui tranzit a fost de 24.04.2006 însă cum din evidențele autorității vamale a rezultat că această operațiune de tranzit nu s-a încheiat, Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale Arad a dispus, din oficiu, încheierea tranzitului la data de 22.01.2008, emițând Decizia nr.76 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal și reținând în sarcina reclamantei obligația de plată a următoarelor sume: lei taxe vamale și lei majorări de întârziere pentru neplata taxelor vamale.

S-a arătat că împotriva acestei decizii a formulat contestație la DGFP Bistrița-Năsăud care s-a respins, însă, prin Decizia nr. 45/20.05.2008.

În continuare, reclamanta a susținut că întrucât, pe de o parte, operațiunea de tranzit a fost începută anterior aderării României la Uniunea Europeană și a fost încheiată după aderare (22.01.2008), pe de altă parte, sunt aplicabile prevederile Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, litera B, Protocolul privind condițiile și angajamentele referitoare la admiterea celor 2 țări, Anexa U, pct.4, intitulat „Uniunea Vamală”, dispunând ca depozitul temporar și regimurile vamale menționate la art.4 alin.16, lit.b-h din Regulamentul CEE și 2913/1992 care au început înainte de aderare, încetează sau se încheie în condițiile legislației comunitare.

Începând cu data de 1.01.2007 mărfurile comunitare sunt exceptate de la plata taxelor vamale, potrivit normelor comunitare privind libera circulație a mărfurilor iar potrivit dispozițiilor titlului VII din L.nr.571/2003, mărfurile comunitare – autovehiculelor rutiere sunt exceptate de la plata accizelor, astfel că pentru operațiunea desfășurată sub acoperire MRM 06 ROAR9600N0102912 se datorează numai taxa pe valoarea adăugată.

De asemenea, s-a invocat faptul că potrivit disp.art. 660 alin.3 din HG nr. 707/2006, începând cu data aderării României la UE (01.01.2007), operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare aderării, se încheie potrivit prevederilor cuprinse în Tratatul de aderare aprobat prin L.nr.157/2005 cu precizarea că în cazul autoturismelor rutiere înmatriculate într-un stat membru, dovada caracterului comunitar se face cu documentul de înmatriculare ale autovehiculului (Regulamentul CEE nr. 2454/1993-norme de aplicare a Codului Vamal Comunitar).

Ambele intimat, respectiv Autoritatea Națională a Vămirilor prin Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale – Timișoara cât și DGFP BN au formulat întâmpinări (f.13-15,17-19), prin care au solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii în contencios fiscal cu motivarea, în esență, că datoria vamală a luat naștere înainte de aderarea României la UE și nu poate fi exceptată petenta de la plata taxelor vamale, fiind aplicabile la speță reglementările vamale de la momentul inițierii regimului suspensiv, conform prevederilor art.284 din Codul Vamal al României.

S-a susținut că principalul obligat este reclamanta, ca persoană juridică autorizată de Autoritatea vamală care a depus declarații de tranzit și întrucât autoturismul nu a mai fost prezentat la Biroul vamal de destinație până la termenul acordat de organele vamale în vederea închiderii operațiunii, respectiv data de 24.04.2006, acesta este obligat la plata datoriilor vamale cu accesoriile aferente stabilite în sarcina sa prin decizia nr. 76/2008 pentru regularizarea situațiilor privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal.

În ce privește solicitarea reclamantei de a i se acorda regimul tarifar preferențial pentru bunul de origine comunitară, s-a susținut că reclamanta nu poate beneficia de acest regim, deoarece certificatul EUR 1 nu a fost eliberat de autoritatea vamală belgiană, așa cum prevăd disp.art.17 alin.1 și 6 din Protocolul 4 încheiat între România și UE, caseta nr. 11 rezervată autorității vamale nu a fost completată, iar

tranzitat), prin care a solicitat ca în cazul în care se va aprecia că este legală decizia nr. 76/22.01.2008 emisă de Autoritatea Vamală Arad, să fie obligat chematul în garanție la plata sumei de și reprezentând datoria vamală calculată până la data de 22.01.2008 și accesoriile aferente, cu motivarea că între reclamantă și chematul în garanție s-au desfășurat raporturi juridice comerciale materializate prin executarea unor servicii de comisionare vamală în vederea introducerii în țară a autoturismului, însă cum destinatarul bunului (chematul în garanție), nu s-a prezentat la termenul acordat de 24.04.2006 la Biroul vamal de destinație în vederea încheierii acestui regim vamal de tranzit, acesta trebuie să plătească și datoriile vamale, reclamanta având doar calitatea de comisionar, respectiv de mandatar, căruia i se produce o pagubă prin obligarea sa la plata datoriilor vamale în locul destinatarului (f.22).

Intimata DGFP BN, prin notele de ședință (f.30-31), a solicitat să se respingă cererea de chemare în garanție ca inadmisibilă, cu motivarea că litigiul în contencios administrativ fiscal are o procedură specială cu o singură derogare expresă, potrivit disp.art.16 alin.2 din L.554/2004, și ca atare, într-un asemenea litigiu nu se poate formula o cerere incidentă de chemare în garanție potrivit dreptului comun, cu atât mai mult cu cât art.28 alin.1 din același act normativ, se prevede că dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate, dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile și interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată de Legea contenciosului administrativ.

Reclamanta SC SA a formulat o precizare la apărările intimitei f.32-33, prin care a susținut posibilitatea reclamantului de a formula cererea de chemare în garanție în temeiul art.61 alin.2 C.pr.civ., iar prin concluziile scrise (f.35-36), a reliefat pe scurt susținerile din cererea principală cât și cele de admitere a cererii de chemare în garanție, cu precizarea că o astfel de cerere incidentală poate fi judecată de instanța de contencios având în vedere că operează prorogarea legală de competență prevăzută de art.17 și art.63 alin.1 C.pr.civ.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În data de 15.04.2006 reclamanta SC SA Bistrița, în calitate de principal obligat, a depus la biroul vamal Vârșan, jud.Arad, declarația vamală de tranzit MRN 06ROAR9600N0102912, conform prevederilor de tranzit comun, pentru un autoturism marca Ford tip Puma, acordându-se termenul de tranzit pentru data de 24.04.2006.

Destinatarul bunului, respectiv persoana fizică nu a mai prezentat bunul la biroul vamal de destinație din București pentru încheierea operațiunii de tranzit la termenul stabilit, astfel că operațiunea de tranzit nefiind confirmată, organele vamale au declanșat procedura de cercetare conform pct. 102 din Ordinul nr. 9327/2006, și constatând că transportul și documentele aferente nu sunt înregistrate în evidențele biroului vamal de destinație, în conformitate cu prevederile art.92 alin.4, art.96 din Regulamentul CEE 2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, coroborat cu pct.110 (2) din Ordinul nr.9327/2006 privind tranzitul comun/comunitar, Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale Arad a emis decizia nr 76/22 01 2008 prin care s-a procedat la încheierea din oficiu a

în sarcina SC SA Bistrița, care a depus declarația vamală de tranzit, în calitate de obligat principal (f.23).

Această decizie a fost contestată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud care, prin decizia 45 din 20.05.2008, a respins ca neîntemeiată contestația formulată, cu motivarea că în cazul mărfurilor tranzitate conform prevederilor tranzitului comun, titularul de tranzit este principalul obligat conform art.162 alin.1 teza I-a din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin HG nr.1114/2001, acesta fiind obligat să achite taxele vamale și ale drepturi de importate în cazul în care mărfurile nu sunt prezentate la biroul de destinație sau sunt prezentate cu lipsuri ori substituiri (art.12 lit.d) din Normele metodologice aprobate prin Ordinul A.N.V. nr. 629/2005, în vigoare la data tranzitului.

În mod corect s-a invocat în considerentele acestei decizii și faptul că petenta nu poate fi exceptată de la plata taxelor vamale și accizelor, întrucât la data inițierii operațiunii, 15.04.2006, nu opera nici o scutire, iar în privința taxelor vamale, în baza certificatului de origine Eur I, nu se poate acorda o astfel de scutire, întrucât nu s-a prezentat acest certificat întocmit în condițiile și cu cerințele legale.

Raportat la data desfășurării operațiunii vamale de către reclamantă (15.04.2006 și data de închidere a operațiunii, 24.04.2006), în cauză sunt aplicabile dispozițiile L.141/1997, privind Codul vamal și cele ale Regulamentului Vamal de aplicare a Codului vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001, iar potrivit dispozițiilor art.284 din L.86/2006, se prevede că operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod, se finalizează potrivit acelor reglementări, astfel că nu sunt aplicabile disp.art.660 alin.3 din HG nr. 707/2006 invocate de reclamantă.

Din aceste reglementări nu rezultă că obligațiile vamale născute anterior aderării României la UE ar fi exceptate de la plată sau nu s-ar mai executa după data aderării.

În speță, obligația vamală s-a născut în sarcina principalului obligat, la data de 24.04.2006 (termen acordat de organele vamale pentru încheierea tranzitului vamal) și chiar dacă încheierea s-a făcut din oficiu, după data aderării României la UE, respectiv la 22.01.2008, aceasta nu înseamnă că principalul obligat ar fi scutit de plata taxelor vamale născute anterior aderării.

Față de aceste considerente, se va respinge ca neîntemeiată plângerea formulată împotriva deciziei nr.45/20.05.2008 emisă de DGFP BN în soluționarea contestației inițiale la decizia nr. 76/22.01.2008 a Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale Arad, iar în ceea ce privește cererea de chemare în garanție, aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, neputându-se judeca o astfel de cerere întemeiată pe raporturile comerciale dintre părți, în cadrul prezentului litigiu ce urmează o procedură specială, fiind un litigiu de contencios administrativ fiscal.

În cadrul contenciosului administrativ, chemarea în garanție are o reglementare expresă prin art.16 alin.2 din L.554/2004, care prevăd că persoana fizică ce a elaborat, a emis sau încheiat actul administrativ atacat or, după caz, care se face vinovată de refuzul de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un interes legitim, chemată în judecată în condițiile art.16 alin.1, pentru plata unor despăgubiri, pentru

Pe de altă parte, potrivit art.28 alin.1 din L.554/2004 a contenciosului administrativ, dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile și interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată de Legea contenciosului administrativ.

Chemarea în garanție a numitului prin care s-a solicitat obligarea acestuia la plata sumei de lei, reprezentând datoria vamală și accesoriile, întemeiată pe contractul încheiat între reclamantă în calitate de comisionar în vamă și chematul în garanție, în calitate de destinatar al bunului tranzitat, nu este compatibilă cu procedura specială, derogatorie de la dreptul comun a contenciosului administrativ.

Fiind o cerere incidentă, este de principiu că chemarea în garanție determină și prorogarea competenței instanței sesizate cu cererea principală, însă așa cum constant s-a pronunțat jurisprudența și literatura de specialitate, prorogarea de competență nu poate opera împotriva regulilor de ordine publică privitoare la atribuțiile și competențele instanțelor judecătorești.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca neîntemeiată plângerea formulată de reclamanta SC SA, cu sediul în Bistrița, jud.Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu intimatele DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE BISTRITĂ-NĂSĂUD, cu sediul în Bistrița, B-dul 1 decembrie nr.6-8, jud.Bistrița-Năsăud și DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE, cu sediul în Arad, Zona Industrială de Vest Arad, str. Liniștii nr. 1, nr. 6, jud.Arad, reprezentată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, cu sediul Timișoara, str.Mareșal Constantin Prezan, nr. 89, bl 45 D, jud.Timiș, pentru anularea deciziei nr. 45/20.05.2008 emisă de DGFP Bistrița-Năsăud.

Respinge ca inadmisibilă cererea de chemare în garanție formulată de reclamanta SC Bistrița împotriva pârâtului cu domiciliu în

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 31 octombrie 2008.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

